

denne Sag under Overvejelse. Med disse Par Ord skal jeg anbefale, at det høje Ting følger Flertallets Indstilling i denne Sag og stemmer imod de Betingelser, som Mindretallet har opstillet for at kunne slutte sig til Sagens Gennemførelse.

J. C. Christensen: For at Tiden ikke skal trække alt for længe ud, er det min Hensigt at svare ikke hver enkelt Taler, som er kommen med Indvendinger mod vort Forslag, men tage det hele under eet. Det, som er gaaet som den røde Traad gennem de fleste af de Foredrag, vi have hørt, er den Betragtning: Lad os beholde de nuværende Statsseminarier, og lad os i alt Fald her, for ikke at stade dette Forslag, stille nogle Betingelser om at faa et af Statsseminarierne nedlagt. Bevæggrundene have jo været noget forskellige, men ingen har udtalt sig saa stærkt til Gavn for Statsseminarierne som det ærede Medlem fra Odder (Børnbaa). Han tillod sig at protestere, som han sagde, mod Medlemmet fra Ringkøbing, og det kan han jo have Lov til, det kan jeg ikke have noget imod, men hele hans Bevisgrundlag, alt, hvad han fremførte til Forsvar for vore Statsseminarier, derom kan jeg sige, at jeg næsten er uenig med ham i det alt sammen. Som Undskyldning for, at man ikke i Nar vilde være med til at nedlægge Ranum Seminarium, har man anført, at det muligvis kunde naas en anden Gang, naar vi komme til at forhandle om en virkelig Reform af vort Skolevæsen. Saa kunde de være med til at nedlægge Ranum Seminarium og maaske flere Seminarier, men det ærede Medlem, som brugte denne Undskyldningsgrund, har vist ingen Mening om, naar man kan naa dertil. Det kan sandelig vistnok være en lang Narraffe, inden vi naa saa vidt. I ethvert Tilfælde kan det ærede Medlem ikke give os nogen Garanti, for, at det sker snart, og skal det udskydes, kan den samme Grund anvendes over for det ærede Medlem til at sige: Lad saa ogsaa dette Forslag hvile indtil den Tid, det kunde man meget godt sige, men jeg siger det ikke. Man har bebrejdet mig, at jeg har sagt, at selv om man skulde vente et Nar, gjorde det ikke noget, og nu er selvfølgelig Samlingen snart forbi, saa vidt det kan skænes, og der vil kun være meget lidt

Haab om at kunne føre en saadan Sag igennem i denne Samling, hvis man vedtager Mindretallets Forslag. Det kan indrømmes, men selv om det skulde vente et Nar, vilde det ikke have meget at sige, saa kunde vi forhandle Sagen, og saa kunde Landstinget tage Stilling til Spørgsmaalet om Nedlæggelsen af et af vore Statsseminarier og da det i Ranum. Det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) antede over, at der oprettedes saa mange private Kursum, som indskrænkede Uddannelsesstiden og Uddannelsesgraden. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem behøver at være saa ængstelig i den Henseende, thi ganske vist oprettes der Kursum, men man har en temmelig stram Eksamenkommission, som nok skal passe paa, at vedkommende møde i ethvert Tilfælde med et Maal af Kundskaber saa stort, at de kunne slippe igennem der. Den ærede Ordfører sagde, at det gif ikke an at vente et Nar, thi der var allerede Folk, som havde begyndt Uddannelsen af saadanne Lærere, og der vilde blive en Fare ved denne Uddannelse, idet de endnu famlede i deres Forsøg paa at uddanne disse Lærere, og ikke havde nogen Erfaring i den Retning. Nu tror jeg nok, at den Mand, her er Tale om, har nogen Erfaring, i alt Fald teoretisk, og jeg er temmelig sikker paa, at de Folk have Ket, som sige, at denne Mand er særlig egnet dertil, det mener jeg ogsaa, han er, men særlig Erfaring kan han ikke have, da han ikke har prøvet sig frem, og baade Flertallet og alle erkende jo, at det er et uprovet Felt, vi her staa paa. Jeg mener af den Grund, at, da man allerede har begyndt at uddanne lige Lærere, og allerede taget den Sag i sin Haand, saa er det urigtigt at have et Statsseminarium, og saa er det lige saa godt at sige: Lad os vente et Nar, da det allerede er i Gang. Det ærede Medlem for Besje Amts 3dje Valgkreds mente, at det var forsligt, i alt Fald ikke heldigt, at give sig til at understøtte en privat Anstalt oprettet af en Forening; men det kender Folketinget jo godt, vi have jo tit været med til at give Tilskud til Realskoler, som havde en Forening bag sig, ligesaa til Folkehøjskoler, det har jo det ærede Medlem selv været med til, saa der er ingen særlig Grund til at